

ทัศนคติความเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน

กรณีศึกษา สถานศึกษาเอกชนในระบบประเภทสามัญ พื้นที่กรุงเทพมหานคร

The Opinions of Teachers & Education Personnel Towards the Private Education Development Plan: A Case Study of Private Schools in Bangkok

มุกดาร์ตน์ จันทร์อินทร์¹, วลัยพร รัตนเศรษฐ์²

Mukdarat Jun-in, Associate Professor Dr.Walaiporn Rattanaset²

¹นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต คณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์,
Student in Master of Public Administration Program, Faculty of Public Administration,
Dhurakij Pundit University

²คณบดีคณะรัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์, walaiporn.rat@dpu.ac.th
Dean of Faculty of Public Administration, Dhurakij Pundit University
Corresponding email: Mukdarat.jun@gmail.com

Received 14 August, 2024

Revised 2 October, 2024

Accepted 9 December, 2024

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) และใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพ (Qualitative Data) จากทัศนคติความเห็นของผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติความเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน และเปรียบเทียบทัศนคติความเห็น จำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา อายุการทำงาน และประเภทของสถานศึกษา รวมทั้งจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการศึกษาเอกชน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ ครู และบุคลากรทางการศึกษาของสถานศึกษาเอกชนประเภทโรงเรียนในระบบ ประเภทสามัญ พื้นที่กรุงเทพมหานคร จำนวน 395 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยใช้สูตรของ W.G. Cochran และใช้วิธีการเลือกกลุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) เครื่องมือที่ใช้เก็บรวบรวมข้อมูลเป็นแบบสอบถามและมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.957 สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ การแจกแจงความถี่ ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การทดสอบค่าที (t - test) และการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบทางเดียว (One - way ANOVA) และการเปรียบเทียบรายคู่ด้วย LSD

ผลการวิจัยพบว่า 1) ทัศนคติความเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน ภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง 2) ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลแตกต่างกัน มีระดับทัศนคติความเห็นต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อทำการทดสอบรายด้าน พบว่า ตำแหน่งต่างกัน มีระดับทัศนคติความเห็นต่อแผนพัฒนา

การศึกษาเอกชน ด้านที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน และครู และบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่างประเภทกันมีทัศนคติความเห็นต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนทั้งภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน 3) ข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการศึกษาเอกชน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้ ด้านที่ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ เช่น การนำเทคโนโลยีสารสนเทศเข้ามาช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ ด้านที่ 2 การสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม เช่น ส่งเสริมและสนับสนุนภาคีเครือข่ายทางการศึกษาเอกชน ด้านที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา เช่น การส่งเสริมการระดมทรัพยากรจากภาคส่วนต่าง ๆ และด้านที่ 4 การส่งเสริมกลไกการแข่งขันที่เป็นธรรมภายใต้การกำกับของรัฐ เช่น จัดประชุมและเวทีเสวนาเพื่อรับฟังความคิดเห็น

คำสำคัญ: แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน, ทัศนคติความเห็น, สถานศึกษาเอกชนในระบบประเภทสามัญ

Abstract

This research is a quantitative study that also utilizes qualitative data from the opinions of relevant stakeholders. The objective is to study the opinions of teachers and educational personnel on the private education development plan and compare these opinions based on gender, age, position, education level, years of service, and type of educational institution. Additionally, it aims to provide recommendations for the development of private education. The sample for this research comprised 395 teachers and educational personnel from private schools in Bangkok. The sample size was determined using W.G. Cochran's formula and multi-stage sampling. The data collection tool was a questionnaire with a reliability of 0.957. Statistical methods used for data analysis included frequency distribution, percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA, and pairwise comparison using LSD.

The research findings revealed that: 1) The overall and specific aspects of teachers' and educational personnel's opinions on the private education development plan were at a moderate level. 2) Teachers and educational personnel with different personal factors had similar overall opinions on the private education development plan. However, when examined by specific aspects, it was found that those in different positions had different opinions on the third aspect, which is improving the efficiency of resource use for education. Additionally, teachers and educational personnel working in different types of schools had differing opinions on both overall and specific aspects of the private education development plan. 3) Recommendations for the development of private education are divided into four areas: 1. Improving management efficiency, such as incorporating information technology to enhance efficiency. 2. Creating participation from all sectors of society, such as promoting and supporting private education networks. 3. Enhancing the efficiency of resource use for education, such as encouraging resource mobilization from various sectors. 4. Promoting fair competition mechanisms under state supervision, such as organizing meetings and forums to gather opinions.

Keywords: Private Education Development Plan, Opinions, Private School

บทนำ

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 54 ได้กำหนดให้เด็กทุกคนได้รับการศึกษาเป็นเวลา 12 ปี ตั้งแต่ก่อนวัยเรียนจนถึงการศึกษาระดับมัธยมศึกษาตอนต้นอย่างมีคุณภาพ และกฎหมายว่าด้วยการศึกษาแห่งชาติรวมถึงกฎหมายว่าด้วยโรงเรียนเอกชน ได้เปิดโอกาสให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการจัดการศึกษา เพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐและเพิ่มประสิทธิภาพในการจัดการศึกษา (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2566)

ปัจจุบันการศึกษาเอกชนกำลังเผชิญกับปัญหาความสามารถในการแข่งขันเชิงคุณภาพ และความท้าทายจากการเปลี่ยนแปลงทางเศรษฐกิจและโครงสร้างประชากร (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2567) รวมทั้งระบบการศึกษาที่ยังมีปัญหาเรื้อรังหลายประการ นับตั้งแต่ปัญหาคุณภาพของคนไทยทุกช่วงวัย ปัญหาคุณภาพและมาตรฐานการจัดการศึกษาในทุกระดับ การพัฒนาการศึกษาของประเทศ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560)

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน สำนักงานปลัดกระทรวงศึกษาธิการ ในฐานะหน่วยงานที่มีหน้าที่ในการเสนอแนะนโยบายเกี่ยวกับการศึกษาเอกชน ตลอดจนกำหนดมาตรการช่วยเหลือ ส่งเสริมและสนับสนุน โรงเรียน ครู และบุคลากรทางการศึกษา จึงได้จัดทำแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 – 2570 เพื่อรองรับความท้าทายเหล่านี้ โดยมุ่งเน้นการปรับตัวให้ทันกับการเปลี่ยนแปลง และการยกระดับคุณภาพการศึกษาให้สามารถแข่งขันในระดับนานาชาติได้ ดังนั้น การทำความเข้าใจถึงปัญหาที่แท้จริงของการศึกษาเอกชน ผ่านความแตกต่างของทัศนคติความเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนที่แตกต่างกันไปตามปัจจัยส่วนบุคคล และประเภทของสถานศึกษานั้น จะส่งผลต่อการดำเนินงานของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน และการพัฒนาการศึกษาเอกชนที่มีประสิทธิภาพ ซึ่งมีบทบาทและความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาระบบการศึกษาของประเทศไทย ที่จะช่วยเสริมสร้างความแข็งแกร่งและความยั่งยืนให้กับระบบการศึกษาและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของประเทศให้สามารถแข่งขันได้ในระดับนานาชาติ

งานวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาทัศนคติความเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน โดยมีกรณีศึกษาในสถานศึกษาเอกชนประเภทสามัญในพื้นที่กรุงเทพมหานคร เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะเชิงนโยบายที่เป็นประโยชน์ในการพัฒนาการศึกษาเอกชนให้สอดคล้องกับความต้องการของตลาดงานและการพัฒนาประเทศในอนาคต

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาทัศนคติความเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน
2. เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติความเห็นที่มีต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนของครู และบุคลากรทางการศึกษา จำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา อายุการทำงาน และประเภทของสถานศึกษา
3. เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการศึกษาเอกชน

ทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. ทัศนคติความเห็น

ทัศนคติความเห็นเป็นการแสดงออกมาซึ่งการตัดสินใจจากการประเมินค่าหรือมุมมองเกี่ยวกับเรื่องใดเรื่องหนึ่ง โดยเฉพาะซึ่งในการแสดงออกมานี้จะต้องอาศัยพื้นฐานความรู้ ประสบการณ์ และพฤติกรรมระหว่างบุคคลเป็นเครื่องช่วยในการพิจารณาและประเมินค่าก่อนที่มีการตัดสินใจแสดงออก ซึ่งการแสดงออกของทัศนคติความเห็นนี้อาจจะเป็นในทางเห็นด้วยหรือไม่ก็ได้ในบางสภาพการณ์จะอยู่ในลักษณะเห็นด้วยมาก หรือเห็นด้วยน้อย และมีข้อสนับสนุนอาจจะเป็นข้อเท็จจริง หลักการ สถิติ ข้อมูล ทัศนคติของผู้อื่น มติของที่ประชุม โดยทัศนคติจะต้องมีข้อสนับสนุนที่มีน้ำหนักพอที่จะทำให้อ้างอิงน่าเชื่อถือ ซึ่งบุคคลมีทัศนคติแตกต่างกันเนื่องจากสองปัจจัยหลัก คือ คุณสมบัติตามธรรมชาติของมนุษย์ เช่น ใฝ่หาเสรีภาพ ความถนัด และเขวี้ยงปัญญา และอิทธิพลของสิ่งแวดล้อม เช่น ระบบการศึกษา ชุมชน และสื่อมวลชน ซึ่งส่งผลให้บุคคลมีความรู้ ประสบการณ์ ความเชื่อ และค่านิยมที่แตกต่างกัน ส่งผลให้ทัศนคติของแต่ละคนแตกต่างกันไป โดยปัจจัยภายนอก เช่น สื่อและบรรยากาศ และปัจจัยภายใน เช่น ความรู้และทัศนคติ เป็นตัวส่งเสริมการแสดงทัศนคติ นอกจากนี้ ปัจจัยทางพันธุกรรม สิ่งแวดล้อม และข้อเท็จจริงที่ได้รับ ยังมีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของบุคคลด้วย (สอังกค์ ดำเนินสวัสดิ์, 2551)

2. ความสำคัญของการศึกษาเอกชน

ชิตวร ลิละผลิน (2564) กล่าวว่า การศึกษาเอกชนเข้ามามีบทบาทที่สำคัญในการจัดการศึกษาของประเทศไทย และให้บริการด้านการศึกษาเพื่อแบ่งเบาภาระของรัฐ โดยความสำคัญของการศึกษาเอกชนมีประเด็น ดังนี้

2.1 การแบ่งเบาภาระของภาครัฐ การศึกษาเอกชนช่วยลดภาระงบประมาณของภาครัฐในการจัดการศึกษา ซึ่งส่งผลให้การพัฒนาและบริหารจัดการการศึกษาเอกชนมีประสิทธิภาพมากขึ้น

2.2 การแข่งขันและการพัฒนาคุณภาพ การศึกษาเอกชนส่งเสริมการแข่งขันกับโรงเรียนภาครัฐ ทำให้คุณภาพการศึกษาของทั้งสองฝ่ายสูงขึ้น ผู้ปกครองและนักเรียนได้รับประโยชน์จากการให้บริการที่มีคุณภาพสูง.

2.3 การตอบสนองต่อความต้องการที่หลากหลาย โรงเรียนเอกชนมีความยืดหยุ่นในการปรับหลักสูตรและการให้บริการตามความต้องการของผู้ปกครองและนักเรียน เช่น การมีหลักสูตรที่ทันสมัยและการบริการที่หลากหลาย.

2.4 การสร้างโอกาสทางการศึกษา: โรงเรียนเอกชนสร้างทางเลือกทางการศึกษาให้กับผู้ปกครองและนักเรียน ช่วยลดการเสียดุลการค้าและลดความจำเป็นในการส่งบุตรหลานไปเรียนต่างประเทศ

3. องค์ประกอบของการพัฒนาการศึกษาเอกชน

3.1 การเพิ่มประสิทธิภาพ หมายถึง การมีสมรรถนะสูงในการทำงานและการจัดการทรัพยากรเพื่อรองรับวิกฤตการณ์จากภายนอก ประกอบด้วย 3 องค์ประกอบหลัก ได้แก่ ประสิทธิภาพของเทคโนโลยีสารสนเทศ ประสิทธิภาพของการบริหารงาน และประสิทธิภาพของบุคลากร (สำนักงานตำรวจแห่งชาติ, 2562)

3.2 การมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วน แผนการปฏิรูปประเทศด้านการศึกษา ได้ให้ความสำคัญในการปฏิรูปการศึกษาและการเรียนรู้ โดยรวมของประเทศ โดยมีประเด็นปฏิรูปที่สำคัญ คือ การสร้างความร่วมมือระหว่างรัฐ องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น และเอกชนเพื่อการจัดการศึกษาด้วย (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2564)

3.3 ทรัพยากรเพื่อการศึกษา วิทยากร เชียงกุล (2549) ระบุว่าทรัพยากรทางการศึกษา หมายถึง ทรัพยากรที่มีใช้การเงิน (Non-Financial Resources) และทรัพยากรทางการเงิน (Financial Resources) ในความหมายแรก ทรัพยากรที่มีใช้การเงินครอบคลุมปัจจัยหลัก ๆ คือ ที่ดิน อาคาร สิ่งก่อสร้าง วัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอนและการผสมผสานการใช้ปัจจัยต่าง ๆ เข้าด้วยกันและยังให้ความหมายในวงที่แคบว่า ทรัพยากรทางการศึกษา หมายถึง ปัจจัยนำเข้า (Input) ที่นำไปใช้เพื่อการจัดการศึกษาทุกระดับและทุกประเภทภายในสังคม ปัจจัยนำเข้านี้ส่วนใหญ่จะเป็นรูปของเงินงบประมาณทั้งด้านรายจ่ายเกี่ยวกับการปฏิบัติงานประจำ เช่น เงินเดือนและค่าตอบแทน ค่าใช้จ่ายวัสดุอุปกรณ์กับรายจ่ายด้านการลงทุน

3.4 กลไกการแข่งขันที่เป็นธรรมชาติได้การกำกับของรัฐ การจัดการศึกษาอย่างมีคุณภาพและประสิทธิภาพจำเป็นต้องอาศัยการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม เช่น บุคคล ครอบครัว ชุมชน ภาคเอกชน และองค์กรต่าง ๆ โดยมีการจัดการศึกษาที่หลากหลายรูปแบบ ซึ่งต้องอยู่ภายใต้กฎหมายและมาตรฐานที่เป็นเอกภาพ การใช้ทรัพยากรในการจัดการศึกษาควรเป็นไปอย่างมี

ประสิทธิภาพสูงสุด โดยรัฐสามารถใช้มาตรการจูงใจ เช่น การลดหย่อนภาษี เพื่อส่งเสริมความร่วมมือในการพัฒนาคุณภาพการศึกษา ทั้งนี้ การจัดการศึกษาต้องมีมาตรฐานขั้นต่ำที่รัฐกำหนด เพื่อให้ทั้งสถานศึกษาของรัฐและเอกชนสามารถจัดการศึกษาที่มีคุณภาพตามมาตรฐานที่กำหนดไว้ ตอบสนองต่อการเปลี่ยนแปลงของสังคมและประเทศอย่างมีประสิทธิภาพ (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2560, น. 131)

4. สรุปผลการพัฒนาการศึกษาเอกชนในภาพรวม

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน (2567) ได้สรุปผลการพัฒนาการศึกษาเอกชน ในภาพรวมไว้ 3 ด้าน ดังนี้

4.1 ด้านปริมาณ จำนวนผู้เรียนและสถานศึกษาเอกชนมีแนวโน้มลดลง เนื่องจากรัฐเป็นผู้ให้บริการหลักในตลาด โดยมีส่วนแบ่งตลาด 79:21 นอกจากนี้ ยังมีปัจจัยอื่น ๆ เช่น นโยบายเรียนฟรี กฏระเบียบที่ไม่เป็นธรรม และโครงสร้างประชากรวัยเรียนที่ลดลง ทำให้สถานศึกษาเอกชนหลายแห่งต้องปิดตัวลง

4.2 ด้านคุณภาพ คะแนน PISA ของนักเรียนไทยมีอันดับลดลงและต่ำกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ OECD ในทุกด้าน แม้คะแนนการอ่านของนักเรียนประถมศึกษาปีที่ 1 ในสถานศึกษาเอกชนจะสูงกว่าระดับประเทศ แต่คะแนน O-NET ของนักเรียนในสถานศึกษาเอกชนมีแนวโน้มลดลงเมื่อเลื่อนชั้นสูงขึ้น โดยเฉพาะในจังหวัดชายแดนใต้ที่มีคะแนนต่ำกว่าค่าเฉลี่ย ทั้งที่มีงบประมาณสนับสนุนมาก

4.3 ด้านประสิทธิภาพ สถานศึกษาเอกชนมีความสามารถในการรับนักเรียนลดลง เนื่องจากจำนวนประชากรวัยเรียนและสถานภาพทางการเงินของผู้ปกครองที่ลดลง ส่งผลให้จำนวนผู้เรียนในสถานศึกษาเอกชนลดลง ขณะที่ยังต้องแข่งกับสถานศึกษาของรัฐในสภาพที่ไม่เป็นธรรม

5. แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน

5.1 ยุทธศาสตร์ที่ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

เป้าหมาย ผู้เรียนได้รับการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐาน เต็มตามศักยภาพในแต่ละช่วงวัย

มาตรการ ดำเนินการเพื่อบรรลุเป้าหมายนี้ประกอบด้วย การออกแบบและพัฒนาโครงสร้างระบบข้อมูลและสารสนเทศของสถานศึกษาเพื่อช่วยในการบริหารจัดการ การตัดสินใจเชิงนโยบาย และการประเมินคุณภาพการศึกษา นอกจากนี้ยังมีการส่งเสริมด้านวิชาการ การวิจัยและนวัตกรรม รวมถึงการพัฒนาหลักสูตรที่เน้นความแตกต่างของผู้เรียน สร้างทักษะที่จำเป็นสำหรับโลกยุคใหม่ เช่น ทักษะการเรียนรู้ ทักษะชีวิต และการป้องกันภัยคุกคามต่าง ๆ การส่งเสริมสุขภาพจิตและค่านิยมที่ดีงาม เพื่อให้ผู้เรียนสามารถนำความรู้ไปประยุกต์ใช้ในชีวิตจริงและเติบโตเป็นพลเมืองที่มีคุณภาพในสังคมมาตรการ

5.2 ยุทธศาสตร์ที่ 2 การสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม

เป้าหมาย สร้างการรับรู้จากทุกภาคส่วนของสังคมเพื่อให้เกิดการมีส่วนร่วมในการระดมทุนและสนองทุนเพื่อการศึกษา

มาตรการ ผลักดันให้มีการแก้ไขกฎหมาย/นโยบายหรือแผนที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาให้เอื้อต่อการส่งเสริมการศึกษาเอกชน ตลอดจนส่งเสริมความร่วมมือการพัฒนาการศึกษากับหน่วยงาน องค์กรทั้งภายในและภายนอกประเทศ

5.3 ยุทธศาสตร์ที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา

เป้าหมาย สถานศึกษาเอกชนสามารถพัฒนาการศึกษาที่มีคุณภาพและมาตรฐานสูงสนองตอบความต้องการของผู้เรียน ภายใต้การกำกับของรัฐ

มาตรการ กำหนดต้นทุนค่าใช้จ่ายรายหัวเพื่อเป็นฐานในการกำหนดอัตราเงินอุดหนุนรายหัวสำหรับการอุดหนุนสถานศึกษาเอกชนที่สะท้อนคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษา ผลผลิตการผลิิตและประสิทธิภาพมากขึ้น รวมทั้งผลักดันวิธีการจัดสรรเงินอุดหนุนเป็นค่าอาหารกลางวัน นักเรียนชั้นอนุบาล 1 ถึงประถมศึกษาปีที่ 6 จากเดิมที่จัดสรรให้นักเรียนทุกคนเฉพาะโรงเรียนเอกชนการกุศล และนักเรียนที่ประสบภาวะทุพโภชนาการ และขาดแคลนที่เข้าเรียนในโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญศึกษามาเป็นการจัดสรรให้นักเรียนทุกคนเช่นเดียวกับผู้เรียนในสถานศึกษาของรัฐเพื่อความเสมอภาคและไม่ก่อให้เกิดการเลือกปฏิบัติ ตลอดจนยกเลิกการกำหนดเพดานค่าเล่าเรียนในสถานศึกษาของเอกชน และให้สถานศึกษาสามารถเรียกเก็บค่าเล่าเรียน/ค่าธรรมเนียมการเรียนได้ตามคุณภาพและมาตรฐานของสถานศึกษา

5.4 ยุทธศาสตร์ที่ 4 การส่งเสริมกลไกการแข่งขันที่เป็นธรรมภายใต้การกำกับของรัฐ

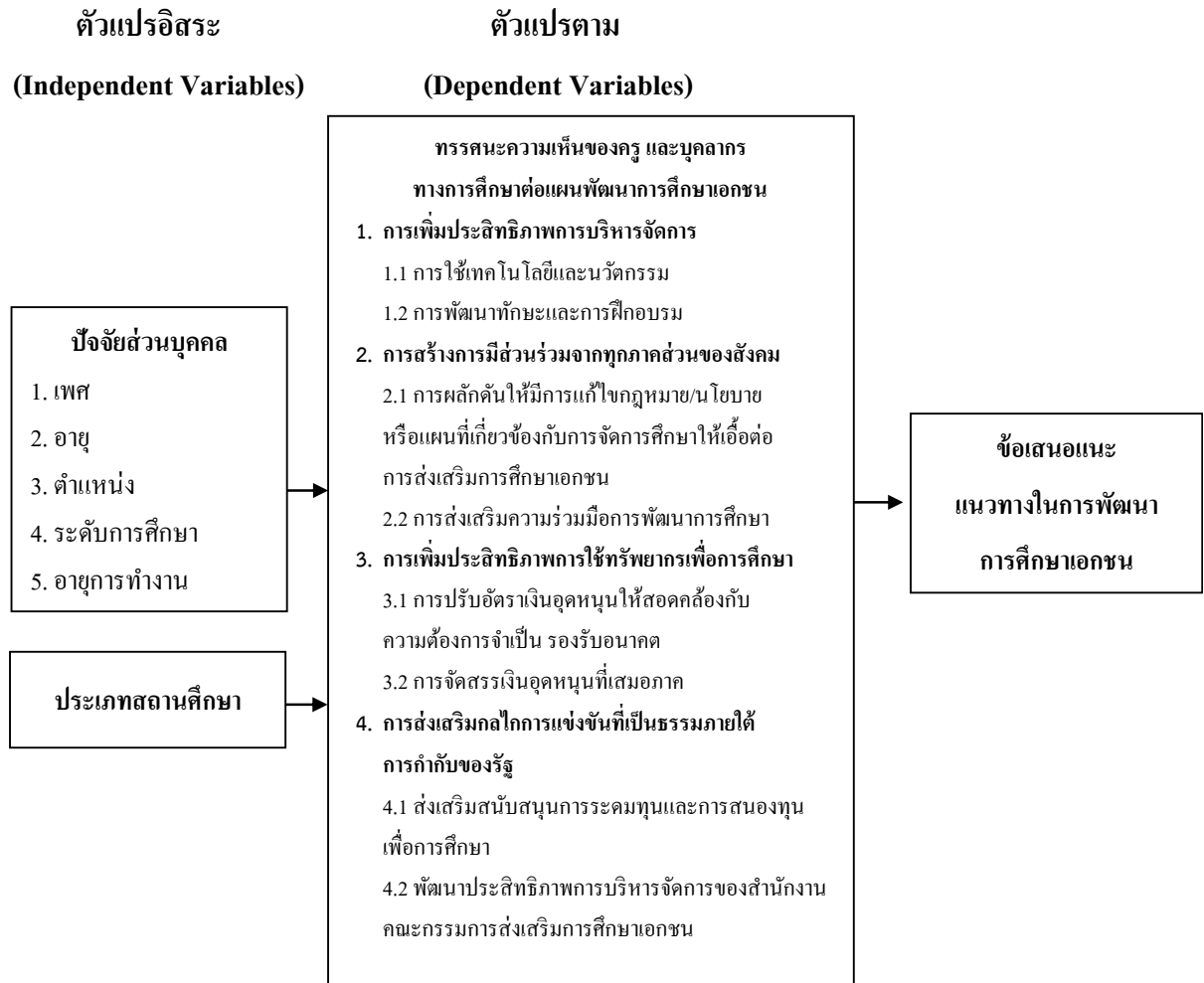
เป้าหมาย สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนมีระบบการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพในการส่งเสริมและสนับสนุนการศึกษาเอกชน

มาตรการ ส่งเสริมสนับสนุนการใช้มาตรการทางภาษีเป็นเครื่องมือในการระดมทุนและการสนองทุนเพื่อการศึกษา อาทิ ยกเว้นภาษีที่ดินและสิ่งปลูกสร้างสำหรับสถานศึกษาเอกชน และปรับปรุงแก้ไขกฎหมาย กฎ ระเบียบ วิธีปฏิบัติ เพื่อลดขั้นตอนการปฏิบัติที่ไม่จำเป็นและอำนวยความสะดวกแก่บุคคล หน่วยงาน องค์กรที่เกี่ยวข้องกับการให้และการรับบริการการศึกษาเอกชน ตลอดจนพัฒนาประสิทธิภาพการบริหารจัดการของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว ทันสมัย มีความโปร่งใส และตอบโจทย์บริบทที่เปลี่ยนแปลง

ระเบียบวิธีวิจัย

1. กรอบแนวคิดในการวิจัย

จากการศึกษาและทบทวนเอกสารงานวิจัย ผู้วิจัยสามารถพัฒนากกรอบแนวคิดในการวิจัย
ดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) เพื่อสำรวจทัศนคติความเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนและทำความเข้าใจกับปัญหาผ่านมุมมองของผู้ที่มีส่วนได้ส่วนเสียหรือผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเอกชน อันจะนำไปสู่ข้อค้นพบเกี่ยวกับทัศนคติความเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน และข้อค้นพบเหล่านี้ จะถูกนำมาจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการศึกษาเอกชน ผู้วิจัยเริ่มต้นการศึกษาด้วยการเก็บรวบรวมข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้วิธีการทางสถิติและการวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) มาช่วยวิเคราะห์และประมวลข้อสรุปเบื้องต้น จากนั้นนำข้อมูลที่ได้จากการวิเคราะห์เชิงปริมาณและข้อมูล

จากคำถามปลายเปิดมาสังเคราะห์ปัญหาและเสนอแนวทางแก้ไข

2. ประชากรและวิธีการสุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร

ประชากรที่นำมาใช้ในการศึกษาในครั้งนี้ คือ ครู และบุคลากรทางการศึกษา สถานศึกษาเอกชนในระบบประเภทสามัญ พื้นที่กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวน 26,091 คน

2.2 การกำหนดขนาดตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ ครู และบุคลากรทางการศึกษา สถานศึกษาเอกชนในระบบประเภทสามัญ พื้นที่กรุงเทพมหานคร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน โดยการคำนวณขนาดตัวอย่างตามสูตรของ W.G. Cochran และกำหนดค่าความเชื่อมั่นที่ร้อยละ 95 ได้ขนาดตัวอย่างไม่น้อยกว่า 379 คน เพื่อป้องกันความผิดพลาดจากการตอบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดให้มีการสำรวจเพิ่มจำนวน 21 คน รวมแบบสอบถามที่แจกทั้งสิ้น จำนวน 400 ฉบับ

2.3 วิธีการเลือกและสุ่มตัวอย่าง

การวิจัยด้วยวิธีการเชิงปริมาณจะใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Sampling) โดยมีลำดับขั้นตอน ดังนี้

ขั้นที่ 1 ใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบโควตา (Quota Sampling) โดยกำหนดให้กลุ่มตัวอย่างมาจากโรงเรียนเอกชนสามัญปกติ 200 คน โรงเรียนการกุศลของวัดในพระพุทธศาสนา 50 คน โรงเรียนการศึกษาพิเศษ 50 คน โรงเรียนการศึกษาสงเคราะห์ 50 คน และโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามควบคู่สามัญ 50 คน เพื่อให้ครอบคลุมกลุ่มตัวอย่างทุกประเภทโรงเรียน

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยด้วยวิธีการเชิงปริมาณ โดยมีแบบสอบถาม (questionnaires) เป็นเครื่องมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 4 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ลักษณะที่สร้างเป็นปลายปิดซึ่งจะมีลักษณะเลือกตอบ (Checklist) ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา อายุการทำงาน และประเภทสถานศึกษา จำนวน 6 ข้อ

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับทัศนคติความเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษา ต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน ลักษณะแบบสอบถามที่สร้างเป็นแบบปลายปิด จำนวน 22 ข้อ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับของ Likert (1967) แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ การสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม การเพิ่ม

ประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา และการส่งเสริมกลไกการแข่งขันที่เป็นธรรมภายใต้การกำกับของรัฐ

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการศึกษาเอกชน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ประกอบด้วย การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ การสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา และการส่งเสริมกลไกการแข่งขันที่เป็นธรรมภายใต้การกำกับของรัฐ ลักษณะแบบสอบถามที่สร้างเป็นแบบปลายเปิด จำนวน 4 ข้อ

ตอนที่ 4 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ลักษณะแบบสอบถาม

ที่สร้างเป็นแบบปลายเปิด จำนวน 1 ข้อ

4. วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลทัศนคติความเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน ผู้วิจัยดำเนินการแจกแบบสอบถามให้กับกลุ่มตัวอย่าง คือ ครู และบุคลากรทางการศึกษาสังกัดสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำนวนไม่น้อยกว่า 379 ตัวอย่าง เพื่อป้องกันความผิดพลาดจากการตอบแบบสอบถามที่ไม่สมบูรณ์ ผู้วิจัยจึงได้กำหนดให้มีการสำรวจเพิ่มจำนวน 21 คน รวมแบบสอบถามที่แจกทั้งสิ้น จำนวน 400 ฉบับ จากนั้นเก็บแบบสอบถามคืนพร้อมตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม ได้จำนวน 395 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 98.75 ของแบบสอบถามที่แจกทั้งหมด โดยการศึกษาครั้งนี้เก็บรวบรวมข้อมูลในระหว่างเดือนพฤษภาคม - มิถุนายน พ.ศ. 2567

5. การตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ

ผู้วิจัยได้ดำเนินการตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือการวิจัย ดังนี้

5.1 การหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ผู้วิจัยได้นำเสนอเครื่องมือต่ออาจารย์ที่ปรึกษาเพื่อพิจารณาตรวจสอบเนื้อหาและโครงสร้างแบบสอบถาม และนำมาตรวจสอบใหม่ปรับปรุงแก้ไขจนแบบสอบถามมีความชัดเจนและเหมาะสม

5.2 การทดสอบความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม (Reliability) ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามไปทดลอง (Try Out) โดยนำไปใช้กับบุคคลที่ไม่ได้เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวนทั้งสิ้น 40 คน และนำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามมาหาคุณภาพของเครื่องมือ ด้วยการหาค่าของความเชื่อมั่นซึ่งถือเป็นความน่าเชื่อถือได้ของแบบสอบถาม โดยวิธีหาสัมประสิทธิ์แอลฟา (Alpha coefficient) ซึ่งเป็นค่าความเชื่อมั่นตามวิธีการครอนบาค (Cronbach, 1970, อ้างถึงใน พิสนุ ฟองศรี, 2552) ได้ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม 0.957 ซึ่งมากกว่า 0.70 จึงทำให้แบบสอบถามที่มีความเชื่อมั่นค่อนข้างสูง

6. วิธีการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลของผู้วิจัยแบ่งเป็น 4 ตอน ตามลักษณะข้อมูลและวัตถุประสงค์

ตอนที่ 1 การวิเคราะห์ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษาตำแหน่ง อายุการทำงาน และประเภทสถานศึกษาที่สังกัด วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้สถิติค่าความถี่ ค่าร้อยละ

ตอนที่ 2 การวิเคราะห์พรรณนาความเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน โดยใช้สถิติเชิงพรรณนา (Descriptive Statistics) คือ ค่าความถี่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ตอนที่ 3 การวิเคราะห์การเปรียบเทียบพรรณนาความเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน โดยใช้สถิติเชิงอนุมาน (Inferential Statistics) ได้แก่ กลุ่มตัวอย่าง 2 กลุ่ม จะใช้สถิติทดสอบค่า (t - test) การทดสอบสมมติฐาน 3 กลุ่มขึ้นไป ใช้สถิติทดสอบความแปรปรวนทางเดียว (One-way ANOVA) และใช้สถิติเพื่อเปรียบเทียบรายคู่ด้วยวิธี LSD เมื่อพบว่ามีความแตกต่างระหว่างกลุ่มตัวอย่าง ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ด้วยวิธีการประมวลผลค่าทางสถิติด้วยเครื่องคอมพิวเตอร์

ตอนที่ 4 การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) ในงานวิจัยนี้ ผู้วิจัยวิเคราะห์เนื้อหาจากแบบสอบถามที่สร้างเป็นแบบปลายปิดและปลายเปิด โดยใช้การอ่านข้อมูลให้ได้เนื้อหา แยกแยะและจัดกลุ่มความหมาย หาแบบแผนเชื่อมโยงแบบแผนเพื่อแสดงความสัมพันธ์ของเนื้อหา

ผลการวิจัยและสรุปผลการวิจัย

การศึกษาเรื่องพรรณนาความเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณที่ใช้ข้อมูลเชิงคุณภาพประกอบ กลุ่มตัวอย่างคือครูและบุคลากรทางการศึกษาจากโรงเรียนเอกชนประเภทสามัญในกรุงเทพมหานคร จำนวน 395 คน จากการแจกแบบสอบถาม 400 ชุด ผลการศึกษาได้รับการวิเคราะห์ด้วยโปรแกรมสถิติสำเร็จรูป โดยลำดับตามวัตถุประสงค์ ได้ดังนี้

1. วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาพรรณนาความเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน

พรรณนาความเห็นของครูและบุคลากรทางการศึกษาต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนกรณีศึกษา สถานศึกษาเอกชนในระบบประเภทสามัญ พื้นที่กรุงเทพมหานคร ในภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้าน พบว่า ด้านที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา มี

ค่าเฉลี่ยสูงสุด รองลงมาคือ ด้านที่ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ ถัดมา คือ ด้านที่ 2 การสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม และด้านที่ 4 การส่งเสริมกลไกการแข่งขันที่เป็นธรรมชาติภายใต้การกำกับของรัฐ ตามลำดับ

ด้านที่ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

ด้านการพัฒนาทักษะและการฝึกอบรมได้รับการประเมินในระดับมาก สอดคล้องกับข้อเสนอแนะจากข้อมูลเชิงคุณภาพที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนาครูสูงที่สุด โดยเน้นการอบรมและพัฒนาครูเพื่อเสริมสร้างทักษะ ความรู้ และนวัตกรรมการสอน การใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการ ได้รับการประเมินในระดับปานกลาง ซึ่งจากข้อมูลเชิงคุณภาพผู้ตอบแบบสอบถามแนะนำให้เพิ่มการใช้เทคโนโลยี เช่น Big Data และดิจิทัลแพลตฟอร์ม เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ

ด้านที่ 2 การสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม

ด้านการส่งเสริมความร่วมมือการพัฒนาการศึกษาได้รับการประเมินในระดับมาก โดยการเปิดโอกาสให้ทุกภาคส่วนแสดงความคิดเห็นผ่านช่องทางต่าง ๆ อย่างไรก็ตาม การจัดประชุมในเครือข่ายการศึกษาเอกชนยังได้รับการประเมินในระดับปานกลาง ข้อเสนอแนะจากผู้ตอบแบบสอบถามชี้ให้เห็นถึงความต้องการในการสร้างความร่วมมือระหว่างภาคีเครือข่ายทางการศึกษาเอกชนและองค์กรเอกชนเพื่อพัฒนาคุณภาพการศึกษา

ด้านที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา

ด้านการจัดสรรเงินอุดหนุนที่เสมอภาคได้รับการประเมินในระดับมาก โดยเฉพาะการสนับสนุนโรงเรียนที่มีข้อเสียเปรียบ เช่น โรงเรียนขนาดเล็กและผู้พิการ ข้อเสนอแนะชี้ว่าควรจัดสรรทรัพยากรการศึกษาที่ไม่ลำเอียงและเท่าเทียมกับโรงเรียนรัฐบาล ในส่วนของการจัดสรรเงินอุดหนุนอย่างรวดเร็วได้รับการประเมินในระดับปานกลาง โดยเสนอว่าควรมีการสนับสนุนทางการเงินที่เพียงพอแก่โรงเรียนเอกชน จากข้อมูลเชิงคุณภาพ พบว่า ผู้ตอบแบบสอบถามให้ความสำคัญกับการสนับสนุนทางการเงินแก่โรงเรียนเอกชนที่เพียงพอต่อความต้องการและสามารถแข่งขันกับโรงเรียนรัฐบาลได้

ด้านที่ 4 การส่งเสริมกลไกการแข่งขันที่เป็นธรรมชาติภายใต้การกำกับของรัฐ

สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนได้รับการประเมินประสิทธิภาพการบริหารจัดการในระดับสูง โดยการเปิดรับข้อคิดเห็นและการบริหารงานโปร่งใสได้รับการประเมินสูงสุด ผู้ตอบแบบสอบถามเน้นความสำคัญของการรับฟังความคิดเห็นและเสนอให้เปิดเวทีรับฟังความต้องการของโรงเรียนเอกชนทุกกลุ่ม รวมถึงพัฒนากลไกการแข่งขันที่สร้างความเชื่อมั่นในการกำกับของรัฐ ส่วนการลดขั้นตอนปฏิบัติงานและการสนับสนุนทุนการศึกษาได้รับการประเมินปานกลาง โดย

แนะนำให้ปรับปรุงกฎหมายและมาตรการทางภาษีเพื่อส่งเสริมการแข่งขันและคุณภาพของโรงเรียนเอกชน

ในส่วนของการคิดเห็นและข้อเสนอแนะอื่น ๆ ได้แก่ ด้านสวัสดิการของครูเอกชนที่ไม่เท่าเทียมกับครูในภาครัฐ ส่งผลให้ขวัญกำลังใจในการสอนลดลง กฎระเบียบในการสอบครูเข้ารับราชการส่งผลกระทบต่อครูเอกชนต้องทิ้งเด็กระหว่างทาง และเสนอแนะให้ลดภาระงานครูเพื่อให้ครูสามารถทุ่มเทกับการจัดการเรียนการสอนได้อย่างเต็มที่ และสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนควรมีการประเมินผลแผนเพื่อปรับปรุงและพัฒนาแผนงานอย่างต่อเนื่อง

2. วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเปรียบเทียบทัศนคติความเห็นที่มีต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนของครู และบุคลากรทางการศึกษา จำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา อายุการทำงาน และประเภทของสถานศึกษา

การเปรียบเทียบทัศนคติความเห็นที่มีต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนของครู และบุคลากรทางการศึกษา จำแนกตาม เพศ อายุ ตำแหน่ง ระดับการศึกษา อายุการทำงาน และประเภทของสถานศึกษา พบว่า ครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีปัจจัยส่วนบุคคลต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง อายุการทำงาน แตกต่างกัน มีระดับทัศนคติความเห็นต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนภาพรวมไม่แตกต่างกัน แต่เมื่อทำการทดสอบรายด้าน พบว่า ตำแหน่งต่างกัน มีระดับทัศนคติความเห็นต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน ด้านที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษาแตกต่างกัน และครู และบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่างประเทศกันมีทัศนคติความเห็นต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนทั้งภาพรวมและรายด้านแตกต่างกัน

3. วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 เพื่อจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการศึกษาเอกชนจากการรวบรวมข้อมูลทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ นำมาจัดทำข้อเสนอแนะแนวทางในการพัฒนาการศึกษาเอกชน แบ่งออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

ด้านที่ 1 การเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการ นำเทคโนโลยีและ Big Data มาช่วยจัดการข้อมูลและวางแผน พัฒนาแพลตฟอร์มการเรียนรู้สำหรับครู และเน้นกิจกรรมพิเศษที่พัฒนาผู้เรียนตามบริบทของแต่ละโรงเรียน

ด้านที่ 2 การสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างหน่วยงานภาครัฐและเอกชน ปรับปรุงกฎหมายที่เกี่ยวข้อง และส่งเสริมการลงทุนในภาคการศึกษาเอกชน

ด้านที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา จัดสรรงบประมาณอย่างเท่าเทียม ปรับอัตราเงินอุดหนุนและค่าธรรมเนียมการศึกษา พัฒนาระบบบริหารทรัพยากร และระดมทรัพยากรจากภาคเอกชน

ด้านที่ 4 การส่งเสริมกลไกการแข่งขันที่เป็นธรรมภายใต้การกำกับของรัฐ เปิดรับฟังความคิดเห็นจากทุกกลุ่ม ส่งเสริมความร่วมมือระหว่างภาคเอกชนและองค์กรระหว่างประเทศ วางแผนการใช้จ่ายงบประมาณอย่างโปร่งใส และเพิ่มพูนความรู้บุคลากรตามมาตรฐานสากล

อภิปรายผลการวิจัย

จากการศึกษาวิจัยครั้งนี้ สามารถอภิปรายผลได้ ดังนี้

การศึกษาค้นคว้าพบว่า แม้ครูและบุคลากรทางการศึกษามีข้อมูลส่วนบุคคลที่แตกต่างกัน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ตำแหน่ง และอายุการทำงาน แต่ทรงตระหนักเห็นต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนในภาพรวมไม่มีความแตกต่างกัน ซึ่งบ่งชี้ว่าครูและบุคลากรเหล่านี้มีทรงตระหนักเห็นที่คล้ายคลึงกันต่อแผนพัฒนาการศึกษาในระดับกว้าง อย่างไรก็ตาม เมื่อทดสอบในรายด้าน พบว่าตำแหน่งงานมีผลต่อทรงตระหนักเห็นต่อการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษา ด้านที่ 3 การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษาซึ่งอาจเกิดจากบทบาทและความรับผิดชอบที่แตกต่างกัน เช่น ผู้บริหารอาจให้ความสำคัญกับการจัดสรรและการบริหารทรัพยากรมากกว่าครูผู้สอน นอกจากนี้ ครูและบุคลากรทางการศึกษาที่ปฏิบัติงานในสถานศึกษาต่างประเทศกันมีทรงตระหนักเห็นต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนแตกต่างกันทั้งในภาพรวมและรายด้าน เนื่องจากลักษณะและความต้องการของแต่ละประเภทของสถานศึกษาแตกต่างกัน ทำให้ความคิดเห็นและความคาดหวังต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนมีความหลากหลายตามประเภทของสถานศึกษา ผลการวิจัยนี้แสดงให้เห็นถึงความสำคัญของการพิจารณาประเภทของสถานศึกษาเอกชน ซึ่งถึงแม้จะเป็นสถานศึกษาเอกชนในระบบประเภทสามัญเหมือนกัน แต่บริบทหรือวัตถุประสงค์ของการจัดตั้งโรงเรียนแต่ละประเภทมีความแตกต่างกัน เช่น โรงเรียนประเภทสามัญศึกษาที่มีนักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงและเป็นโรงเรียนชั้นนำมีชื่อเสียง (Elite School) หรือโรงเรียนเอกชนการกุศลที่มีมูลนิธิหรือสมาคมเป็นผู้รับใบอนุญาตให้จัดตั้งโรงเรียน มีวัตถุประสงค์เพื่อให้การศึกษาแก่เด็กด้อยโอกาส โดยไม่เก็บค่าธรรมเนียมการศึกษาและค่าธรรมเนียมอื่น ดังนั้นสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนควรปรับแผนพัฒนาการศึกษาเอกชนเพื่อให้สามารถตอบสนองต่อความต้องการและบริบทที่แตกต่างกันของสถานศึกษาแต่ละประเภทได้อย่างเหมาะสม โดยจากผลการศึกษา พบว่า โรงเรียนสอนศาสนาอิสลามควบคู่สามัญมีระดับทรงตระหนักเห็นต่ำกว่าโรงเรียนประเภทอื่น ๆ ในภาพรวมละรายด้านซึ่งอาจเกิดจากปัจจัยหลายประการที่เกี่ยวข้องกับบริบทเฉพาะของโรงเรียน ในด้านการเข้าถึงทรัพยากรและการสนับสนุนจากทั้งภาครัฐและเอกชน เมื่อเปรียบเทียบกับโรงเรียนประเภทอื่น ๆ ที่มีเครือข่ายและการสนับสนุนกว้างขวางกว่า ทำให้บุคลากรของโรงเรียนสอนศาสนาอิสลามควบคู่สามัญรู้สึกว่าการพัฒนาการศึกษาเอกชนไม่ครอบคลุมความต้องการของพวกเขาอย่างเพียงพอ อีกปัจจัยหนึ่งคือความแตกต่างทางวัฒนธรรมและศาสนา โรงเรียนสอน

ศาสนาอิสลามควบคุมสามัญมีบริบทและเนื้อหาการเรียนการสอนที่มุ่งเน้นด้านศาสนา ซึ่งแตกต่างจากการศึกษาทั่วไปในโรงเรียนประเภทอื่น ๆ ทำให้แผนพัฒนาการศึกษาที่ออกแบบมาอาจไม่สอดคล้องกับความต้องการและบริบทเฉพาะของโรงเรียนสอนศาสนาอิสลาม นอกจากนี้ โรงเรียนสอนศาสนาอิสลามควบคุมสามัญบางแห่งยังมีข้อจำกัดทางการเงิน เนื่องจากการพึ่งพาการระดมทุนจากชุมชนและการสนับสนุนจากองค์กรศาสนา ซึ่งทำให้มีทรัพยากรในการพัฒนาการศึกษาน้อยกว่าโรงเรียนประเภทอื่น ๆ ที่ได้รับการสนับสนุนจากรัฐบาลหรือหน่วยงานเอกชนมากกว่า

เมื่อเปรียบเทียบกับการสำรวจความคิดเห็นของผู้มีส่วนเกี่ยวข้องเกี่ยวกับความสำเร็จในการพัฒนาการศึกษาเอกชนในช่วง พ.ศ. 2560 – 2565 (สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน, 2566) แม้ว่าการสำรวจทรรศนะความเห็นของครู และบุคลากรทางการศึกษาที่มีต่อแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 – 2570 ทั้ง 4 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง ซึ่งเป็นระดับที่ต่ำกว่า อาจเนื่องมาจากแผนพัฒนาการศึกษาเอกชน อยู่ในระยะเริ่มดำเนินการ และยังต้องมีการปรับปรุงและพัฒนาแผนงานอย่างต่อเนื่อง เพื่อให้สอดคล้องกับความต้องการและสถานการณ์ปัจจุบัน ดังนั้น เพื่อให้แผนพัฒนาการศึกษาเอกชนนำไปสู่การพัฒนาคุณภาพการจัดการศึกษา สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำเป็นต้องผลักดันให้มีการพัฒนาครูอย่างต่อเนื่อง ส่งเสริมการสร้างนวัตกรรมการสอนใหม่ ๆ บูรณาการเชื่อมโยงระบบฐานข้อมูลระหว่างหน่วยงาน เพิ่มการใช้เทคโนโลยีในการบริหารจัดการช่วยให้การบริการประชาชนเป็นไปอย่างรวดเร็วและมีคุณภาพมากยิ่งขึ้น สร้างพื้นที่สำหรับการมีส่วนร่วมและการสร้างเครือข่ายที่เข้มแข็ง และการผ่อนคลายกฎระเบียบ เพื่อให้โรงเรียนเอกชนมีอิสระในการบริหารจัดการ รวมทั้งควรจัดสรรทรัพยากรทางการศึกษาให้ทั่วถึงและไม่ลำเอียง

ด้านการเพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการในสถานศึกษาเอกชน ผลการศึกษาบางส่วนชี้ว่าสามารถทำได้หลายวิธี โดยหลัก ๆ คือ การใช้ระบบดิจิทัลเพื่อจัดเก็บและค้นหาเอกสาร ไม่เพียงช่วยลดภาระงานเอกสารเท่านั้น แต่ยังช่วยเพิ่มความรวดเร็วและความแม่นยำในการดำเนินงาน ลดความเสี่ยงในการสูญหายของเอกสารแบบกระดาษ และเพิ่มความปลอดภัยในการเก็บข้อมูล การนำข้อมูลมาใช้ในการวางแผนและตัดสินใจ รวมไปถึงการประมวลผลและวิเคราะห์ข้อมูลช่วยให้มองเห็นภาพรวมและรายละเอียดของสถานการณ์ ทำให้สามารถปรับปรุงและพัฒนากระบวนการต่าง ๆ ได้อย่างเหมาะสมและทันเวลา ส่งเสริมการใช้แพลตฟอร์มออนไลน์ช่วยให้ครูสามารถเข้าถึงการเรียนรู้และฝึกอบรมได้จากทุกที่ ทำให้การเรียนรู้มีความยืดหยุ่นและสะดวกมากขึ้น นอกจากนี้ แพลตฟอร์มยังสามารถนำเสนอหลักสูตรใหม่ๆ ที่ตอบโจทย์ทักษะแห่งศตวรรษที่ 21 ซึ่งเป็นสิ่งที่จำเป็นในยุคที่เทคโนโลยีมีบทบาทสำคัญในการเรียนการสอน แม้ปัจจุบันสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชนจะมีการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาเป็นกลไกหลักในกำกับการส่งเสริมสนับสนุนการศึกษาเอกชนมากขึ้นในช่วงที่ผ่านมา แต่ยังคงจำเป็นที่จะต้องดำเนินการอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะการพัฒนา

เทคโนโลยีที่ให้ผู้เรียน ผู้ปกครอง เข้าถึงข้อมูลสารสนเทศทางการศึกษาสำหรับประกอบการตัดสินใจในการเลือกรับบริการทางการศึกษาจากโรงเรียนเอกชน ซึ่งจะต้องสะท้อนถึงค่าเล่าเรียน คุณภาพ ผลผลิตภาพ และประสิทธิภาพการจัดการศึกษาของโรงเรียนเพื่อพัฒนาประสิทธิภาพการแข่งขันในตลาดบริการ สอดคล้องกับการศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาคำแนะนำงานวิชาการเพื่อเสริมสร้าง คุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษา พระนครศรีอยุธยา เขต 1 แนวทางแก้ไขปัญหาคำแนะนำงานวิชาการเพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึง ประสงค์ของนักเรียน ด้านที่ 3 การพัฒนา และใช้สื่อเทคโนโลยีทางการศึกษา มีแนวทางแก้ไขปัญหาคือ ส่งเสริมให้ครูเข้ารับการอบรมในการผลิตสื่อ นวัตกรรม และเทคโนโลยี สำรวจความต้องการวัสดุ อุปกรณ์การเรียนการสอน และจัดหาจัดซื้อตามความต้องการนิเทศกำกับติดตามการจัดการเรียนการ สอนอย่างต่อเนื่องด้วยวิธีการที่หลากหลาย และพัฒนาครูผู้นิเทศการเรียนการสอนเพื่อประสิทธิภาพของ การนิเทศ และให้เกิดประโยชน์ต่อการจัดการเรียนการสอน (จิตติารักษ์ กุลวงศ์คณะศ, 2562) การจัดกิจกรรม พิเศษช่วยเสริมสร้างพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ของผู้เรียน ไม่ว่าจะเป็นทักษะการทำงานเป็นทีม ความคิด สร้างสรรค์ หรือทักษะชีวิตอื่นๆ ซึ่งเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับการพัฒนาผู้เรียนให้เป็นบุคคล ที่มีความสามารถและคุณภาพในทุกด้าน

ด้านการสร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคม สามารถช่วยเพิ่มประสิทธิภาพ และคุณภาพของการศึกษาได้อย่างมาก ผลการศึกษาบ่งชี้ว่าการดำเนินการที่สำนักงานคณะกรรมการ ส่งเสริมการศึกษาเอกชนต้องให้ความสำคัญในด้านนี้ ได้แก่ การส่งเสริมและสนับสนุนภาคีเครือข่ายทาง การศึกษาเอกชน การสร้างความร่วมมือกับหน่วยงานภาครัฐและโรงเรียนเอกชนต่าง ๆ เพื่อแลกเปลี่ยน ความรู้และแนวปฏิบัติที่ดีในการจัดการศึกษา ความร่วมมือเหล่านี้ช่วยให้โรงเรียนสามารถเรียนรู้จาก ประสบการณ์ของกันและกัน และนำไปปรับใช้ในการพัฒนาคุณภาพการศึกษาในโรงเรียนของตนเอง การให้อิสระและเสรีภาพในการจัดการศึกษาแก่โรงเรียนเอกชน ช่วยสร้างบรรยากาศที่เอื้อต่อการพัฒนา โรงเรียนสามารถปรับตัวและดำเนินการได้ตามความต้องการและบริบทของตนเอง สอดคล้องกับ โครงการวิจัยเรื่องการกำหนดแนวทางการพัฒนาการศึกษาไทยกับการเตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21 โดยอ้างอิงบทเรียนจากประสบการณ์ต่างประเทศ ได้นำเสนอแนวทางการพัฒนาการศึกษาไทยเพื่อ เตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21 โดยระบุว่ารูปแบบการบริหารจัดการ ให้นเน้นการบริหารการศึกษาด้วย ท้องถิ่นมากขึ้น โดยส่วนกลางเป็นผู้วางเป้าหมายและแนวทางสำหรับการศึกษาของประเทศ และให้อิสระกับสถานศึกษาในการวางหลักสูตรและการเรียนการสอนได้อย่างยืดหยุ่น และเน้นการมีส่วนร่วม ของทุกภาคส่วน (สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา, 2557) การปรับปรุงกฎหมายให้สอดคล้องกับ ความต้องการและการเปลี่ยนแปลงของสังคมเป็นสิ่งจำเป็น กฎหมายที่ทันสมัยและเหมาะสมจะช่วย สนับสนุนการพัฒนาคุณภาพการศึกษาและลดข้อจำกัดที่อาจเกิดขึ้น การลดขั้นตอนและข้อจำกัดในการ

ขออนุญาตก่อตั้งโรงเรียนเอกชนเป็นการเปิดโอกาสให้มีการลงทุนในภาคการศึกษาเอกชนมากขึ้น การประชาสัมพันธ์นโยบายที่ส่งเสริมการลงทุนจะช่วยสร้างการรับรู้และเพิ่มความสนใจในการลงทุนในภาคการศึกษา

การเพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากรเพื่อการศึกษาเป็นหนึ่งในหัวใจสำคัญของการพัฒนาการศึกษาเอกชน ซึ่งจากการศึกษา พบว่า การดำเนินการในด้านนี้ยังต้องมีการพัฒนาที่จะสามารถช่วยให้โรงเรียนเอกชนมีทรัพยากรเพียงพอและมีการบริหารจัดการที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น ซึ่งจะส่งผลให้การศึกษาที่มีคุณภาพดีขึ้น โดยมีแนวทางดังนี้ จัดสรรงบประมาณที่เท่าเทียมระหว่างโรงเรียนเอกชนและโรงเรียนรัฐบาลเพื่อช่วยลดความเหลื่อมล้ำในการเข้าถึงทรัพยากรและสิ่งอำนวยความสะดวกสำหรับนักเรียน ทำให้นักเรียนทุกคนได้รับการศึกษาอย่างเท่าเทียมกัน การประเมินสถานะการเงินและความสามารถในการจัดการศึกษาของโรงเรียนก่อนการขอรับเงินอุดหนุน ช่วยให้การจัดสรรเงินเป็นไปอย่างเหมาะสมและตรงตามความจำเป็นของแต่ละโรงเรียน ทำให้ทรัพยากรที่มีอยู่ถูกใช้ให้เกิดประโยชน์สูงสุด การปรับค่าธรรมเนียมการศึกษาให้สอดคล้องกับลักษณะและความจำเป็นของโรงเรียนเอกชน ทำให้โรงเรียนสามารถระดมทรัพยากรเพิ่มเติมได้ ซึ่งจะช่วยให้โรงเรียนสามารถพัฒนาการศึกษาได้อย่างมีคุณภาพมากขึ้น การมีระบบติดตามการใช้เงินอุดหนุนที่มีประสิทธิภาพ จะช่วยให้มั่นใจว่าเงินถูกนำไปใช้ตามวัตถุประสงค์ และมีการบริหารจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ สอดคล้องกับการศึกษาปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการให้การศึกษาแก่เด็กนักเรียนไทยของคุณานันต์ วิทากิริมย์ ด้านงบประมาณ ที่กล่าวว่ารัฐบาลควรแก้ปัญหาในเรื่องความเพียงพอ ความเหมาะสม และสอดคล้องของนโยบายกับงบประมาณที่ได้รับ กระทรวงศึกษาธิการและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรมีการหารือกับโรงเรียนเพื่อทราบถึงความเพียงพอของงบประมาณ และความสำเร็จของการใช้งบประมาณ รัฐบาลควรให้ความสำคัญกับการศึกษาเป็นอันดับแรก ๆ ในการจัดสรรงบประมาณด้านการศึกษา เนื่องจากเป็นการพัฒนาคน พัฒนาประเทศในระยะยาว (คุณานันต์ วิทากิริมย์, 2565) นอกจากนี้ การฝึกอบรมบุคลากรให้มีทักษะด้านการบริหารจัดการทรัพยากรจะช่วยเพิ่มประสิทธิภาพในการดำเนินงานของโรงเรียน การส่งเสริมการระดมทรัพยากรจากภาคเอกชนและองค์กรไม่แสวงหาผลกำไร รวมถึงการให้สิทธิประโยชน์ทางภาษีและสิทธิพิเศษอื่น ๆ จะช่วยกระตุ้นการลงทุนในภาคการศึกษาเอกชน ทำให้โรงเรียนมีทรัพยากรเพียงพอในการพัฒนาการศึกษา

ด้านการส่งเสริมกลไกการแข่งขันที่เป็นธรรมภายใต้การกำกับของรัฐมีความสำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนาการศึกษาเอกชนให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ ผลการศึกษาบ่งชี้ว่าการดำเนินการในด้านนี้ประกอบด้วยหลายแนวทาง ดังนี้ การเปิดโอกาสให้ผู้ที่เกี่ยวข้องได้แสดงความคิดเห็นและเสนอแนวทางการแก้ไขปัญหาช่วยสร้างความเข้าใจและความร่วมมือระหว่างโรงเรียนเอกชนและภาครัฐ การนำข้อมูลมาวิเคราะห์และจัดทำรายงานสรุปเพื่อดำเนินการต่อไปจะทำให้การแก้ไขปัญหา

เป็นไปอย่างตรงจุดและมีประสิทธิภาพ การทำความร่วมมือกับหน่วยงานภายนอกและองค์กรระหว่างประเทศจะช่วยให้โรงเรียนเอกชนได้รับการสนับสนุนทางการเงินและทรัพยากรที่จำเป็น การส่งเสริมโครงการความร่วมมือจะเพิ่มศักยภาพในการแข่งขันของโรงเรียนเอกชนและช่วยให้สามารถพัฒนาการศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพมากขึ้น

นอกจากนี้ ประเด็นที่มีค่าเฉลี่ยต่ำที่สุด 3 ลำดับสุดท้าย แสดงให้เห็นว่าสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จำเป็นต้องสร้างความรู้ความเข้าใจและการประชาสัมพันธ์ที่มีประสิทธิภาพมากขึ้น เพื่อให้ผู้มีส่วนเกี่ยวข้องมีข้อมูลเพียงพอในการตัดสินใจลงทุนหรือเลิกกิจการ การสร้างการตระหนักและการสนับสนุนจากสังคมเป็นสิ่งสำคัญในการเปลี่ยนแปลงและปรับปรุงกฎหมายและนโยบายที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาเอกชน ซึ่งยังต้องการการพัฒนามากขึ้นในอนาคต

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ควรศึกษาและเปรียบเทียบสวัสดิการครูเอกชนกับครูรัฐ เพื่อปรับปรุงให้ดึงดูดครูที่มีคุณภาพ โดยคำนึงถึงงบประมาณและการการเงินของประเทศ

1.2 สนับสนุนการใช้แพลตฟอร์มดิจิทัลในการจัดการศึกษาและพัฒนาทักษะครูให้สามารถใช้เทคโนโลยีได้อย่างเต็มประสิทธิภาพ

1.3 ปรับปรุงกฎหมายให้ทันสมัยและเอื้อต่อการพัฒนาการศึกษาเอกชน

1.4 ใช้แผนพัฒนาการศึกษาเอกชนเป็นกลไกขับเคลื่อน พร้อมติดตามและประเมินผลการดำเนินงานตามแผนอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะเชิงปฏิบัติการ

2.1 เพิ่มประสิทธิภาพการบริหารจัดการโดยใช้เทคโนโลยีและพัฒนาดิจิทัลแพลตฟอร์มสำหรับการเรียนรู้และอบรมครู รวมถึงจัดกิจกรรมพิเศษเพื่อพัฒนาคุณภาพผู้เรียน

2.2 สร้างการมีส่วนร่วมจากทุกภาคส่วนของสังคมและสนับสนุนการปรับปรุงกฎหมายให้เหมาะสมกับความเปลี่ยนแปลง

2.3 เพิ่มประสิทธิภาพการใช้ทรัพยากร โดยทบทวนค่าธรรมเนียมการศึกษา และพัฒนาระบบติดตามการใช้เงินอุดหนุน

2.4 ส่งเสริมกลไกการแข่งขันที่เป็นธรรมและวางแผนการใช้จ่ายงบประมาณอย่างโปร่งใส

3. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ขยายขอบเขตการวิจัยไปยังภูมิภาคอื่น ๆ เพื่อให้ข้อมูลหลากหลายและสามารถเปรียบเทียบได้ในระดับประเทศ

3.2 ศึกษาในประเด็นเฉพาะ เช่น ความพึงพอใจของครูต่อสวัสดิการ หรือประสิทธิภาพของการใช้เทคโนโลยีในห้องเรียน

3.3 ติดตามผลการนำแผนพัฒนาไปปฏิบัติในสถานศึกษา เพื่อปรับปรุงคุณภาพการศึกษา เอกชนอย่างต่อเนื่อง

เอกสารอ้างอิง

- คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ. (2566). รายงานการติดตามและประเมินผล
แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2560 – 2565. ผู้แต่ง.
คุณานนต์ วิภากริมย์. (2565). ปัจจัยที่เป็นอุปสรรคในการให้การศึกษาแก่เด็กนักเรียนไทย [สารนิพนธ์
ปริญญามหาบัณฑิต, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย]. CUIR at Chulalongkorn University.
<http://doi.org/10.58837/CHULA.IS.2022.256>
จิตพร ลิ้มผลิน. (2564, 1 มกราคม).วิกฤตการศึกษาไทย ถ้าไว้ ‘การศึกษาเอกชน’. มติชนออนไลน์.
https://www.matichon.co.th/education/news_2507335
จิตติราย์ กุลวงศ์เกษ. (2562). การศึกษาสภาพ ปัญหา และแนวทางแก้ไขปัญหาการดำเนินงานวิชาการ
เพื่อเสริมสร้างคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของนักเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษา
ประถมศึกษาพระนครศรีอยุธยา เขต 1 [วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต, มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา].ฐานข้อมูลวิทยานิพนธ์อิเล็กทรอนิกส์ มหาวิทยาลัยราชภัฏ
พระนครศรีอยุธยา. <http://etheses.aru.ac.th/thesisdetail.php?id=1934>
พิสนุ พองศรี. (2552). วิจัยทางการศึกษา (พิมพ์ครั้งที่ 6). ด้านสุทธาการพิมพ์.
วิทยากร เชียงกุล. (2549). รายงานสภาวะการศึกษาไทยปี 2547/2548: รากเหง้าของปัญหาและแนว
ทางแก้ไข. สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา.
สอากค์ ดำเนินสวัสดิ์. (2551). เอกสารประกอบการสอนวิชาไทย เรื่อง การใช้ภาษาแสดงทรรศนะ. สถานี
วิทยุแห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย FM 101.5 MHz. <https://bit.ly/4cqiplW>
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2566). แผนพัฒนาการศึกษาเอกชน พ.ศ. 2566 –
2570. เจียฮั่ว.
สำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. (2567). แผนปฏิบัติราชการประจำปีงบประมาณ
พ.ศ. 2567 ของสำนักงานคณะกรรมการส่งเสริมการศึกษาเอกชน. ผู้แต่ง.

สำนักงานตำรวจแห่งชาติ. (2562). เอกสารประกอบการจัดทำแผนเพิ่มประสิทธิภาพด้านการปรับปรุง

กิจกรรม ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2562. <https://bit.ly/4fILvvs>

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2557). โครงการวิจัยเรื่องการกำหนดแนวทางการพัฒนาการศึกษา
ไทยกับการเตรียมความพร้อมสู่ศตวรรษที่ 21. คณะครุศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏลำปาง.

<https://edu.lpru.ac.th/eu/21st/st-010.pdf>

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2560). แผนการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2560 – 2579. พริกหวานกราฟ
ฟิค.

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2564). การมีส่วนร่วมในการจัดการศึกษาของภาคประชาสังคม/
ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียตามร่างพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ..... . พริกหวานกราฟฟิค.